

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1867: Ο βασιλιάς της Ελλάδας Γεώργιος Α' παντρεύεται την πριγκίπισσα Όλγα, ανιψιά του τσάρου Αλέξανδρου Β'.

1900: Ο φοιτητής της Νομικής Παπαδάκης από την Κρήτη αποπειράται να σκοτώσει με περίστροφο τους καθηγητές του Αγγελόπουλο και Κρασιά, επειδή τον απέρριψαν στις εξετάσεις.

1904: Ο Κινγκ Ζιλέτ πατεντάρει την πρώτη ξυριστική λεπίδα που φέρει το όνομά του (Gillette).

1914: Ο παλιός σοσιαλιστής και μετέπειτα φασίστας Μπενίτο Μουσολίνι εκδίδει την εφημερίδα Il popolo d'Italia.

1922: Το έκτακτο στρατοδικείο που δικάζει τους πρωταίτιους της μικρασιατικής καταστροφής, εκδίδει την ετυμηγορία του στις 6:30 το πρωί. Στις 11:30 π.μ. οι «6» εκτελούνται. Πρόκειται για τους Δημήτριο Γούναρη (59 ετών, πρώην πρωθυπουργός), Πέτρο Πρωτοπαπαδάκη (68 ετών, πρώην πρωθυπουργός), Νικόλαο Στράτο (50 ετών, πρώην πρωθυπουργός), Νικόλαο Θεοτόκη (44 ετών, Υπουργός Στρατιωτικών στην κυβέρνηση Πρωτοπαπαδάκη), Γεώργιο Μπαλατζή (56 ετών, Υπουργός Εξωτερικών στις κυβερνήσεις Γούναρη και Πρωτοπαπαδάκη) και Γεώργιο Χατζανέστη (59 ετών, Αρχιστράτηγος Μικράς Ασίας και Θράκης).

1943: Ο αρχηγός των SS, Χάινριχ Χίμλερ, διατάσσει όλοι οι σιγγάνοι να τεθούν στο ίδιο επίπεδο με τους Εβραίους και να σταλούν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης (Porajmos).

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1874: Δημήτριος Γολέμης, Έλληνας ολυμπιονίκης. Κατέκτησε το χάλκινο μετάλλιο στα 800 μ. στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας (1896). (Θαν. 9/1/1941)

1891: Έρβιν Ρόμελ, γερμανός στρατάρχης, που έδρασε κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. (Θαν. 14/10/1944)

1939: Κωστής Μοσκόφ, Έλληνας διανοούμενος και συγγραφέας. (Εθνική και κοινωνική συνείδηση στην Ελλάδα, Ιδεολογία του μεταπρατικού χώρου) (Θαν. 27/6/1998)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1917: Νταβίντ Εμίλ Ντιρκέμ, γάλλος κοινωνιολόγος, από τους ιδρυτές της επιστήμης της κοινωνιολογίας. (Γεν. 15/4/1858)

1966: Δημήτριος Τόφαλος, θρυλικός Έλληνας αριβαριστής. (Γεν. 1882)

2008: Γιώργος Κοιλιαρής, δημοσιογράφος, που διακρίθηκε για τα αποκαλυπτικά ρεπορτάζ του από εμπόλεμες ζώνες και τις συνεντεύξεις του από σημαντικές προσωπικότητες. Τραυματίστηκε κατά τη διάρκεια αποστολής στο Αφγανιστάν και άφησε την τελευταία του πνοή στο νοσοκομείο ΚΑΤ της Αθήνας, όπου διακομίστηκε. (Γεν. 1955)

Δημήτριος Τόφαλος (1882 – 1966)

Θρυλικός αθλητής της άρσης βαρών. Γεννήθηκε στην Πάτρα το 1882 και από νεαρή ηλικία φάνηκαν οι φυσικές του δυνατότητες. Όλη η πόλη μιλούσε γι' αυτόν και το πώς επέζησε από ένα σοβαρό ατύχημα. Το 1894 και σε ηλικία 12 ετών ο μικρός Δημήτρης έπαιζε κοντά στις σιδηροδρομικές γραμμές, όταν ένα βαγόνι ήρθε κατά πάνω του και του συνέτριψε το χέρι. Στο νοσοκομείο οι γιατροί επέμεναν να προχωρήσουν σε ακρωτηριασμό του χεριού του. Ο πατέρας του αρνήθηκε και στην πορεία του χρόνου δικαιώθηκε. Το χέρι του γιου του σώθηκε, αλλά παρέμεινε μικρότερο από το άλλο. Η μικρή αυτή αναπηρία δεν εμπόδισε τον Δημήτρη Τόφαλο να γίνει ένας σπουδαίος αθλητής.

Το 1899 γράφτηκε στη Γ.Ε. Πατρών, μετέπειτα Παναχαϊκή, και ασχολήθηκε με την άρση βαρών. Το 1904 ήταν πανέτοιμος για τη μεγάλη διάκριση στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Αγίου Λουδοβίκου. Αρρώσθησε κατά τη διάρκεια του ταξιδιού και αναγκάστηκε να νοσηλευτεί σε νοσοκομείο στην Αμβέρσα. Δύο χρόνια αργότερα στη Μεσολυμπιάδα της Αθήνας (9-19 Απριλίου 1906) κατέκτησε το χρυσό μετάλλιο στο αγώνισμα της Άρσης Βαρών με τα δύο χέρια. Σήκωσε 142,5 κιλά, επικρατώντας έπειτα από σκληρή διήμερη μάχη του αυστριακού Γιόζεφ Στάνιμπαχ. Η επίδοσή του αυτή ήταν πολύ μεγάλη για την εποχή και παρέμεινε ως παγκόσμιο ρεκόρ μέχρι το 1914.

Κατά την επιστροφή του στην Πάτρα, 6.000 φίλαθλοι του επιφύλαξαν αποθεωτική υποδοχή στο σιδηροδρομικό σταθμό της πόλης, εκεί όπου πριν από 12 χρόνια είχε το ατύχημα, που παρ' όλο που του κοστίζει τη ζωή. Ο Τόφαλος

δεν μπόρεσε να συμμετάσχει σε Ολυμπιακούς Αγώνες, καθώς το 1908 στο Λονδίνο η άρση βαρών δεν συμπεριλαμβανόταν στο επίσημο πρόγραμμα.

Τον ίδιο χρόνο εγκαταστάθηκε στις ΗΠΑ και για βιοποριστικούς λόγους ασχολήθηκε με την ελευθέρα πάλη (κατς). Έγινε γνωστός για το πείσμα του, παρά για τη δύναμή του. Χαρακτηριστική περίπτωση αποτελεί ο αγώνας του με τον παγκόσμιο πρωταθλητή Φρανκ Γκατς. Ο αντίπαλός του με μια λαβή του έσπασε το χέρι και ο Τόφαλος, σφαδάζοντας από τους πόνους, αγωνίστηκε μέχρι τέλους, χωρίς να εγκαταλείψει τη μάχη. Η επιμονή του αυτή του σκόισε τρεις μήνες νοσηλείας, αλλά τον έκανε διάσημο.

Μετά την αποχώρησή του από τα ταπί έγινε

μάντζερ του πασίγνωστου Έλληνα κασέρ Τζιμ Λόντου, τον οποίον συνόδευσε στην Αθήνα το 1930 για τον αγώνα του κατά του Ζιμπίνσκι στο Παναθηναϊκό Στάδιο. Ο Τόφαλος υπήρξε εκ των ιδρυτών του ελληνοαμερικανικού αθλητικού συλλόγου της Νέας Υόρκης «Ερμής».

Το 1952 επανήλθε στην Ελλάδα και πέθανε στην Πάτρα στις 15 Νοεμβρίου 1966. Στην καριέρα του κατέκτησε 140 έπαθλα στην άρση βαρών και 251 στην ελευθέρα πάλη (κατς). Η γενέτειρά του Πάτρα τον τίμησε, δίνοντας το όνομά του σε οδό και σε κλειστό γυμναστήριο.

Ο Δημήτριος Τόφαλος ήταν ιδιαίτερα εύσωμος. Για τον λόγο αυτό, το επώνυμό του επικράτησε να χρησιμοποιείται ως χαρακτηριστικό των ανθρώπων μεγάλου ύψους και βάρους («είναι Τόφαλος»).

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ...

Το «κίνημα» των ακινήτων

Του ΒΙΚΥΣ ΣΑΜΑΡΑ

Οι τσαμπουκάδες στη Βουλή και τα σεξιστικά σχόλια αντί κριτικής σε γυναίκες βουλευτές που πρωταγωνιστούν στην επικαιρότητα μπορεί να γεμίζουν ώρες στα τηλεοπτικά παράθυρα και παραπολιτικές στήλες, μάλλον ελάχιστα όμως απασχολούν τους πολίτες. Αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά οι βουλευτές και της συμπολίτευσης, οι οποίοι δεν δέχονται ερωτήματα τύπου «τι έγινε με την πρόταση μομφής;», αλλά «τι θα γίνει με τη φορολογία των ακινήτων;» και «τι θα γίνει με τους πλειστηριασμούς;».

...Για τους βουλευτές... τάσα... της... Νέας Δημοκρατίας όσο και του ΠΑΣΟΚ το να μπορέσουν να δώσουν ικανοποιητικές απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα είναι ζήτημα προσωπικής πολιτικής επιβίωσης. Για τη Ν.Δ. το θέμα είναι και ευρύτερο: η άλλοτε «μεγάλη κεντροδεξιά παράταξη» έχει υποστεί μεγάλη συρρίκνωση (που φαίνεται μικρή μόνο σε σχέση με την καθίζηση του ΠΑΣΟΚ) και κινδυνεύει τώρα να έχει νέες απώλειες και από άλλη (ιδεολογική) πλευρά.

Η Ν.Δ. έχασε το μεγαλύτερο κομμάτι της λεγόμενης «λαϊκής δεξιάς» όταν από

το αντιμνημόνιο το γύρισε στο Μνημόνιο. Μπορεί να απολογείται τώρα πως ήταν η μόνη ρεαλιστική επιλογή, πως δεν μπορούσε να πάρει πίσω την υπογραφή της χώρας και ότι και η ίδια δεν συμφωνεί κατά βάθος με πολλά από αυτά που εφαρμόζει. Γεγονός είναι, ωστόσο, πως σε αυτή τη στροφή του δρόμου είχε απώλειες προς τους Ανεξάρτητους Έλληνες, προς τη Χρυσή Αυγή και ακόμη και προς τον ΣΥΡΙΖΑ ή προς τη μαύρη τρύπα των απογοητευμένων που απλώς έχουν παραιτηθεί.

...Τώρα αντιμετωπίζει τον κίνδυνο... ακά... μνη μεγαλύτερων διαρροών, αυτή τη φορά από την καρδιά της: από την Κεντροδεξιά, την παραδοσιακή Δεξιά των «νοικοκυραίων», που περισσότερο από τα δύο άκρα τούς απασχολεί και τους καίει η ακραία υπερφορολόγηση, αλλά και από ό,τι φιλελεύθερο στοιχείο της έχει απομείνει.

Η υπερφορολόγηση ειδικά των ακινήτων χτυπάει ένα βασικό ιδεολογικό πυρήνα της Κεντροδεξιάς και του φιλελευθερισμού, το δικαίωμα στην ιδιοκτησία. Είναι χαρακτηριστικό ότι πολλοί νεοδη-

μοκράτες κατηγορούν τον Στουρνάρα ως... σοσιαλιστή, που η μόνη του λύση για κάθε οικονομικό πρόβλημα είναι οι φόροι.

Βέβαια, ο υπουργός Οικονομικών έχει τόσο σχέση με το σοσιαλισμό όσο ο φάντης με το ρετινόλαδο. Όμως το πρόβλημα για τη Ν.Δ. παραμένει και δεν θα λυθεί εύκολα, έστω και με ριζικές αλλαγές στο σχέδιο για τον Ενιαίο Φόρο Ακινήτων.

Αυτές φαίνεται πως είναι η ελάχιστη προϋπόθεση για να ψηφίσουν οι βουλευτές και της Ν.Δ. αλλά και του ΠΑΣΟΚ (οι οποίοι επιδιόχονται και σε ένα ιδιότυπο ανταγωνισμό αντιπολίτευσης μεταξύ τους) το όποιο νομοσχέδιο. Πολλές φορές, βέβαια, στο παρελθόν είδαμε το έργο «γκρινιάζω και στο τέλος ψηφίζω». Αλλά αυτή τη φορά τα πράγματα είναι πιο σοβαρά. Κυρίως γιατί η κάθε «ανταρσία» μπορεί να είναι προσωρινή, ο οποίος φόρος όμως θα είναι μόνιμος και μόνιμες θα είναι και οι επιπτώσεις του στην ελληνική οικονομία. Το «κίνημα» των ακινήτων, λοιπόν, ξεπερνά μία απλή εσωτερική διαφωνία.

